

Oponentský posudek bakalářské práce Sarah Jedličkové: Hudební režie historicky poučené interpretace na autentickém nástroji

---

Oponent: Jiří Gemrot

Za velmi šťastné považuji úzké propojení teoretické části bakalářské obhajoby s částí praktickou, kdy jedna součást práce inspiruje druhou.

Sarah svou teoretickou práci člení do tří kapitol, z nichž první se zabývá Beethovenovou Valdštejnskou sonátou, Beethovenovým interpretačním přístupem i vývojem nástroje, druhá srovnává velmi pečlivě tři rozdílné nahrávky Valdštejnské sonáty na dobových klavírech a třetí pojednává o hudební režii nahrávání historicky poučené interpretace.

Kapitoly jsou rámovány úvodem a shrnujícím závěrem, práce je doplněna přílohami a seznamem použité literatury.

Jazykově, stylizačně i formulací myšlenek je práce zvládnuta velmi dobře. Je čtivá a přehledná. Na její kvalitě neubere ani špatné použití pádu v první větě Abstraktu, vším místo všemu na posledním řádku strany osm, nezvyklým pojmenováním Pastorála místo obvyklého Pastorální na straně 11, kde chybí i interpunkce ve druhém odstavci, kolene místo kolena na straně 14, překlepnutého Les Audieux místo Les Adieux, a straně 22, zbytečné interpunkce na straně 28 a často měněného zápisu slova dumper – damper. Vše je mnou v zapůjčeném exempláři práce tužkou označeno.

Drobnost k polemice vidím na straně 19, kde Sarah tvrdí, že Rondo z Valdštejnské je nejdelší, co kdy Beethoven napsal. Obecně se má za to, že nejvelkolepější Beethovenovo Rondo je v Císařském koncertu. Obě jsou ohromná a mají srovnatelný počet taktů, nicméně valdštejnské rondo je ve dvoučtvrtečním a císařské v šestiosminovém taktu, tudíž má delší, obsažnější takty 😊.

Přes řečené se domnívám, že Sarah napsala velmi dobrou práci a splnila požadavky na obhájení bakalářské zkoušky. Navrhuji hodnocení A.

